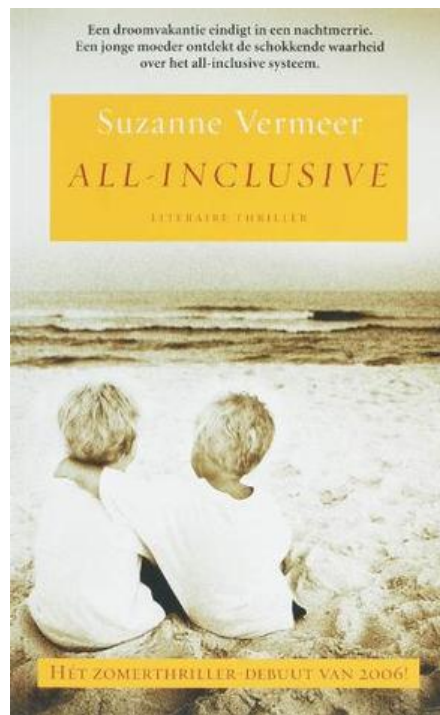

All-inclusive

Suzanne Vermeer

Download now

Read Online ➞

All-inclusive

Suzanne Vermeer

All-inclusive Suzanne Vermeer

Jeroen en Chantal van der Schaaf hebben met hun tweeling een all-inclusive vakantie naar Turkije geboekt: een compleet pakket van vlucht, verblijf, eten, drank en amusement. Maar al na enkele dagen slaat het noodlot toe. Jeroen let heel even niet op en in die tijd verdrinken de tienjarige Max en Dennis in het zwembad. In de maanden na het tragische ongeluk gaat Jeroen aan zijn schuldgevoel ten onder. Chantal vecht echter voor hun relatie en probeert stukje bij beetje hun leven weer op de rails te krijgen. Dan krijgt zij uit betrouwbare bron te horen dat de dood van Max en Dennis geen gewoon ongeluk was. Langzaam maar zeker wordt duidelijk welke schokkende praktijken de grote hotelketens gebruiken om het all-inclusive systeem tot een succes te maken.

All-inclusive Details

Date : Published May 2nd 2007 by A.W. Bruna (first published 2006)

ISBN : 9789022993293

Author : Suzanne Vermeer

Format : Paperback 303 pages

Genre : Thriller, Audiobook

 [Download All-inclusive ...pdf](#)

 [Read Online All-inclusive ...pdf](#)

Download and Read Free Online All-inclusive Suzanne Vermeer

From Reader Review All-inclusive for online ebook

Monique Smit-van der horst says

Er zitten interessante passages in. Sommige dingen iets teveel van het goede, zoals de schoonmoeder. De rode draad is wat magertjes en daarom opgesmukt met bijkomende losse elementen. Ontknoping daardoor wat flauw, alle bijkomende elementen hadden er uiteindelijk niets mee te maken.

Priscilla says

Just a nice book. Nothing very bad, nothing amazingly great. Maybe I will reread it whenever I want...

Els says

Mijn eerste kennismaking met deze auteur en de tekst op de achterflap trok me enorm aan. Ik was hoopvol. Titel en cover zijn heel goed gekozen en dat maakt mij altijd bijzonder blij. De buitenkant en de binnenkant moeten, voor mij, elkaar ondersteunen.

Vanaf de eerste bladzijdes werd ik meegenomen in het verhaal. Er hing een sfeer waarbij je al onmiddellijk wist dat er louche zaken aan de gang waren. Ik was benieuwd hoe het verder zou gaan en kon het boek moeilijk opzij leggen. Jammer genoeg bleef het mij niet boeien. Plots was er een hoogtepunt maar dan kwam er een dal. Eentje waar de auteur, naar mijn gevoel, het ook moeilijk had om eruit te geraken. Er werd te lang bij hetzelfde stilgestaan en eigenlijk was dat niet nodig. Het brak de prachtige sfeer waarin dit boek zich bevond. Dan kwam er plots weer een opflakking en ik dacht dat het einde zou knallen maar spijtig genoeg, werd ik opnieuw teleurgesteld. De ontknoping vond ik vrij flauw, alhoewel de opbouw er naartoe, heel goed was. Het was gebaseerd op gissingen en voor mij moet een slot gebaseerd zijn op bewezen feiten. Ik snapte de opzet wel en die was goed gevonden maar in mijn ogen was het verhaal niet af. Ik bleef nog met teveel vragen zitten. Waarom ook hier geen epiloog?

frown-emoticon

Conclusie

Het verhaal had heel veel potentieel, maar ik denk dat het er allemaal niet op de juiste manier is uitgekomen. Ik geef niet snel op, dus deze auteur krijgt van mij, net zoals alle anderen, zeker nog een tweede kans. Dit boek kan ik echter maar 2,5 sterren geven.

Ina says

Ik vind het echt een bedroevend slecht en ongelovelijk oppervlakkig boek.

De schrijfstijl is hinderlijk kinderlijk en gaat ook enorm van de hak op de tak. Dan zit er nog een soort extra plotje in met een soort vage vriendin/kennis, geen idee waarom, dit voegt echt werkelijk niets toe.

Net zomin als de moeizame verhouding met de schoonfamilie.

Verder vind ik het echt stuitend oppervlakkig, en niet te bevatten hoe iemand het ene moment nog volledig

gebroken met een zenuwinzinking in het ziekenhuis ligt en een hoofdstukje later zit dezelfde persoon weer fris en fruitig op de bank met hernieuwde zin in het leven.

Alsof je het verlies van je kinderen even in een paar weekjes verwerkt en een plekje geeft.

Ik zou zeggen, sla maar gewoon over dit boek.

Alja Katuin says

Kwam moeilijk op gang, las pas op de laatste 100 bladzijdes ietwat vlot door. Misschien ligt het wat aan mij, maar deze boeken beginnen allemaal een beetje op elkaar te lijken..

Dewi says

Ik vond het niet echt een thriller. Het laatste gedeelte van het boek had wat weg van een thriller. Ik vond 'Het Paradijs' van Suzanne Vermeer een beter boek.

Anitaleest says

Wat een vreselijk langdradig, oninteressant en ongeloofwaardig niet spannend verhaal. Ik heb dit boek als luisterboek in de auto 'gelezen' en kon mijn aandacht er erg slecht bijhouden. Alles wat Chantal denkt en zegt wordt tot in den treuren omschreven en behelst zo een driekwart van het boek. Spanning is er nergens te vinden wel een (tè) hoge dosis drama. De omslag van Jeroen kwam uit de lucht vallen en maakte het verhaal nog ongeloofwaardiger dan het al was.

De opbouw van de plot duurt veel te lang waardoor het thrillergedeelte totaal geen ruimte meer krijgt. Ooit jaren geleden eens een boek van deze auteur gelezen en dat vond ik al niet best, nu tot de conclusie gekomen dat ik echt nooit meer mijn kostbare tijd aan dit soort lectuur ga verspillen.

Evelien says

Ik had net twee leuke thrillers uit van Vermeer en kwam toen bij dit bizarre boek uit. Ik heb het tot net over de helft gelezen en dan opgegeven. Ik had de flap tekst niet gelezen en had geen verwachtingen. So far lijkt het me een boek over rouwverwerking en ik snap de bizarre link niet met de all the inclusives die nu halverwege de kop begint op te steken. Het hangt met haken en ogen aan elkaar en waar het verhaal van Chantal nog enigszins steek houdt is Jeroen zijn personage dan weer uitgewerkt met de diepgang van een kartonnen bord. Hoe hier bomen voor omgehakt zijn begrijp ik niet.... Dit is niet de moeite van het uitlezen tenzij je een boek over rouwverwerking zoekt..

Yv says

Het plot van dit boek sprak me ontzettend aan. Tijd dus om het te lezen!

Een gezin gaat voor een leuke prijs naar een all-inclusive hotel in Turkije. Tijdens deze vakantie verdrinkt de tweeling en terug in Nederland begint het rouwproces.

Het voorgaande boek dat ik van Suzanne Vermeer had gelezen, vond ik een dikke tegenvaller en daarom was ik blij dat dit boek een totaal andere insteek had. Helaas draait zo ongeveer 70% van dit boek om de rouwverwerking. Uiteraard wel met wat uitlopers de ene en de andere kant op, maar over het algemeen gaat het zuiver en alleen om de rouwverwerking. Tussendoor worden er nog her en der andere dingen aangehaald. Dingen, waarvan ik me nu nog steeds afvraag waarom dat in het boek is gezet... Denk aan een verhaallijn van een manipulatieve schoonmoeder, een "vriendin" die denkt dat haar man vreemdgaat etc. Had totaal geen meerwaarde. Ja, paginavulling...

De opbouw is traag en omdat het alleen over het rouwen gaat, kabbelt het lang voort zonder dat er echt wat gebeurt. Ik vond het wel heel fijn om de gedachten van de ouders te lezen, zodat ik meer inzicht kreeg. Maar er zit een grens aan. Af en toe was het namelijk gewoon teveel en daardoor werd het langdradig.

Het eind heeft ineens iets van een thriller weg en in een bladzijde of 15 wordt er ineens een plot opgehaald die ook snel weer dicht is. Afgeraffeld. Ik snap het niet zo goed: zo veel bladzijden over rouwen en dan slechts 15 pagina's aan de reden van het hele boek wijden..

Achja... Lekker tussendoortje voor in het zonnetje van gister, maar meer niet. 2*.

Anne-Marie van den Bosch says

Zelf lezen en eens kijken wat de contradictie betreft.

Welke contradictie??

Ik ontvang per mail regelmatig de Bestseller 60 van CPNB waarin in al lange tijd meerdere titels van Suzanne Vermeer vermeld staan (op 25-01-2012 zelfs zes titels!!) en ik zie op Dizzie twaalf titels waarvan er een drie duimpjes krijgt en de rest maar net boven de twee duimpjes krijgt smile_ogen.gif .

Wat is dit: al maanden lang verkopen de boeken van deze schrijver als zoet broodjes? Zelfs de nieuwste en tevens laatste titel Noorderlicht die per 17-01 te koop is, staat na drie weken op nummer 1 in diezelfde lijst.....

Klopt deze lijst niet? Is het allemaal marketing? Of is het iets anders dat mijn zeer gerespecteerde medelezers op Dizzie stoort?

Een feit is dat er reeds 1 miljoen boeken van Suzanne Vermeer verkocht zijn. Of beter: van Paul Goeken die op 21 juni 2011 op 48-jarige leeftijd overleed aan kanker. De uitgever verklaarde na zijn overlijden dat Paul Goeken na 6 eerdere titels onder eigen naam uitgebracht te hebben, gekozen had voor een pseudoniem voor dit nieuwe genre.

Welk genre hebben we het dan over?? De kaft heeft het over een literaire thriller, een kreet waar van alles "spannends" in geschoven wordt.

De website van Suzanne Vermeer vermeld zelf het volgende:

All-inclusive (2006) was het eerste boek op naam van Suzanne Vermeer en werd meteen een bestseller. Ook voor de volgende boeken (inmiddels 9 titels) waren de reisbranche en het toerisme het uitgangspunt en inmiddels is dat het unieke handelsmerk geworden voor deze ijzersterke vakantiethrillers.

Ikzelf ben altijd geneigd om het "vakantielectuur" te noemen.

Dit eerste boek dat ik van deze schrijver lees begint zowat als een chicklit waarbij Chantal een kwetsbaar fragiel vrouwtje is die als wens heeft de allerbeste moeder te zijn en een verantwoordelijk weloverwogen leven aan haar kinderen te bieden. Niet te veel verstoringen en verrassingen, het liefste alles in harmonie en vanzelf want assertief gedrag is haar vreemd.

Het leest als een tierelier. Dan nemen we een actualiteit en een gebeurtenis en de hoofdpersonen zijn gedwongen om zich te ontwikkelen en omdat het dan ook nog een thriller te laten zijn moeten spannende gebeurtenissen zich nog verder ontwikkelen.

Volgens die ingrediënten is het een verhaal wat heel makkelijk leest, maar de verhaal lijn is flinterdun tot onwaarschijnlijk, terwijl ook de personages zich niet in diepte ontwikkelen.

Het doet mij denken aan sommige tijdschriften die verhalen vertellen over vrouwen die iets traumatisch meemaken en vervolgens verder moeten met hun leven, bij dit boek is dit een langer verhaal in roman vorm.

Het feit dat het zo enorm verkoopt betekend dat er wel degelijk een doelgroep voor dit lichte leesvermaak is, zijn dit dezelfde mensen die in de supermarkt wekelijks een dergelijk tijdschrift meenemen? Ergens in All-inclusive worden de problemen van Heleen door Jeroen verwoord als:

"Aan de andere kant is het ook wel eens prettig om te horen dat het gras bij de burens niet altijd groener is". .

Is dit de beweegreden voor de grote groep lezers van de door mij gesuggereerde type tijdschriften?

De wekelijkse tijdschriften misère door Paul Goeken omgezet in vakantielectuur?

Een thriller zeker niet, literair: neen, maar wel ontzettend leesbaar en daarbij respect voor het plezier van zovele lezers die op vakantie dit makkelijk in de zonnestoel, onder het genot van een drankje, wegpeuzelen en zich het verhaal levendig herinneren als er een incident met een van de mede-vakantiegenoten plaatst vind..... het is net of je een goeie Vriendin hebt die ook zoiets meegemaakt heeft.....

Niet mijn ding, maar ik denk dat ik me de contradictie kan indenken , kijk, dat was nu wat mij interesseerde en daardoor toch genoten.

Gabriela says

Verwerkingsopdracht 4:

Tweet 1:

Ik haat Sander! Vervelende snob. Rot op met je `interessante` verhalen en neem dat aanhangsel van een vrouw mee. We hebben een prima leven zo!

Tweet 2:

Wit strand, blauwe zee. Prachtige zonsondergang. Wil hier niet meer weg. Nooit gedacht dat all-inclusive zo geweldig zou zijn!

Tweet 3:

Ik in een modeshow.. 35 jaar en twee zoons! Wat moet ik nou tussen die jonge graatmagere meiden. Wat zien ze nou in mij?!

Tweet 4:

Vrouwen gillen, kinderen huilen. Het zal toch niet, nee het kan niet! Waar zijn de kids? Jeroen! Rode zwemvliezen aan vier levenloze voeten...

Tweet 5:

Alle blikken gericht op twee kisten. Ga door jeroen, blijf sterk. Niet zoals mij. Spreek! Ze wachten. Aan mij heb je niets...

Tweet 6:

Ik smeeek je, Jeroen. Alsjeblieft. Wees weer de Jeroen van vroeger. Ik mis je, ik heb je nodig! Laat me niet jou ook nog eens verliezen.

Tweet 7:

We moeten terug. Terug naar Turkije. Terug naar de plek. Daar ligt de waarheid. Ik moet het weten, maar ben als de dood voor het antwoord...

Tweet 8:

Vertel het ons! Jij weet wat er is gebeurd. Ik zie het aan je! Wij hebben onze ziel verloren samen met onze zoons, geef ons een beetje hoop.

Petra says

Ik weet nog altijd niet goed wat ik van dit boek moet vinden. Het was heel vlot geschreven en las als een trein, ik wou echt weten hoe het afliep. Het verschil in rouwverwerking vond ik ergens wel boeiend maar niet altijd even geloofwaardig, vooral niet de snelle omkeer bij Jeroen. Ik denk dat dat misschien het grootste probleem voor me is, de geloofwaardigheid. Ik kan heel moeilijk uitleggen waarom, het is eerder een gevoel dat ik heb dan dat ik het echt met bewijzen kan staven maar hoop ergens dat het toch onmogelijk is dat er twee kinderen verdrinken zonder dat iemand iets doet/ziet.

De geschiedenis van de all in en het probleem dat er werd gesteld vond ik wel boeiend en ergens moeilijk te weerleggen behalve dat het gezond verstand blijkbaar vaak niet mee op vakantie mag. De voorbeelden die gegeven worden zijn inderdaad trieste gevallen die volgens mij eerder de fout is van de persoon zelf dan van het all in systeem.

Toen ik het boek uit had was ik van plan om direkt weer een boek van deze schrijfster te nemen. Toen ik eenmaal in de bib stond en de andere boeken bekeek heb ik het toch maar gelaten. Voor mij ideale vakantieliteratuur, maar net niet goed genoeg om er echt aan verslaafd te raken.

Ingrid says

Vond het vreselijk saai, onwaarschijnlijk, karakterloze personages met een hoog fake gehalte, zonde van m'n tijd.... Ik probeer er nog eentje, omdat ik het eerder gelezen "zwarte piste" van deze auteur wel mee vond vallen

wel weer mee vond vallen. Niettemin zijn er veel betere echte thrillers. Dit valt onder de luchtige vakantieniemendalletjes voor op t strand.

Arjo Ravenstijn says

Dit boek viel mij zwaar tegen. Jammer, want het uit thema; verlies van eigen kinderen tegen de achtergrond van het All-Inclusive vakantie-concept viel veel (meer) te halen dan in dit eerste boek dat ik van Suzanne Vermeer heb gelezen.

Om een aantal redenen viel dit boek mij tegen:

1. Er lag te veel de nadruk op de rouwverwerking van de hoofdpersoon en te weinig op de link met "All-Inclusive" dat de titel deed vermoeden. Bovendien draait de hoofdpersoon een tijd lang in dezelfde gedachtencirkels rond en wordt alles wat ze denkt en voelt uitgelegd en becommentarieerd. Tot vervelens toe zelfs. Daardoor loopt het verhaal niet vlot door.
 2. Er zijn te veel open eindes. De roman is niet mooi 'rond geschreven' Situaties en gebeurtenissen die op zich lijken staan en waarvan het doel na afloop voor mij onduidelijk blijft. De situatie met de schoonfamilie en met de vriendin zijn daarvan goede voorbeelden.
 3. Het herstel van haar man is voor mij wel erg radicaal & plotseling en voor mij daarmee ongeloofwaardig. Tegen het einde wordt het gelukkig nog wel even spannend, maar die passage heeft voor mij te weinig ruimte gekregen. Bovendien heb ik bij de ontknoping toch ook vraagtekens bij de geloofwaardigheid ervan.
- Conclusie: Interessant thema, voorstelbaar verdriet van ouders die hun kinderen verliezen, maar al met al zeer matig uitgewerkt. Geen aanrader.
-

Katinka Kleijn says

VERSCHRIKKELIJK! Wat een ontzettend slecht boek. Met name het taalgebruik is tenenkrommend; rare woordkeuze, slecht lopende zinnen en zelfs grammaticaal incorrecte zinnen. Alsof mevrouw Vermeer - die toch best aardige, makkelijk weglezende boekjes kan schrijven - dit verhaal in een vrijdagmiddag even snel in elkaar heeft geflanst. Alsof ze de thesaurus erbij heeft gepakt om de woorden die je logischerwijs verwacht in zinnen met moeilijkeren te vervangen.

Naast het taalgebruik is het verhaal ook niet best; oppervlakkige personages, simpel verhaal, elke spanning ontbreekt en het plot is totaal niet bevredigend. Bepaalde trekken van personages riepen zelfs afkeer en frustratie op, onredelijk of onlogisch als ze waren.

Heb het met moeite uitgelezen. Absoluut niet aan beginnen!
